

HÖGSTA DOMSTOLENS BESLUT

meddelat i Stockholm den 16 november 2006

Mål nr

Ö 3522-04

KLAGANDE

M & M Garderobsinvest aktiebolags konkursbo, 556433-8738

c/o Jur kand MÖ

Ombud: Jur kand MÖ

MOTPART

Skatteverket

171 94 SOLNA

SAKEN

Avräkning enligt lagen (1985:146) om avräkning vid återbetalning av skatter och avgifter

ÖVERKLAGADE AVGÖRANDET

Svea hovrätts beslut den 27 juli 2004 i mål ÖÄ 1956-04

HÖGSTA DOMSTOLENS AVGÖRANDE

Högsta domstolen avslår överklagandet.

YRKANDEN I HÖGSTA DOMSTOLEN

Konkursboet har yrkat att Högsta domstolen fastställer tingsrättens beslut.

Skatteverket har bestritt ändring

SKÄL

Enligt lagen (1985:146) om avräkning vid återbetalning av skatter och avgifter (avräkningslagen) skall kronofogdemyndigheten från belopp som återbetalas eller annars utbetalas av det allmänna på grund av vissa i lagen angivna bestämmelser avräkna så mycket som kan gå till betalning av vissa fordringar som det allmänna har mot den som har rätt till återbetalningen eller utbetalningen. Med tillämpning av lagen beslöt kronofogdemyndigheten den 31 oktober 2003 att från överskjutande belopp på M&M Garderobsinvest AB:s skattekonto avräkna 19 946 kr.

M&M Garderobsinvest AB hade försatts i konkurs den 11 juli 2002.

Konkursboet överklagade kronofogdemyndighetens beslut och yrkade att beslutet om avräkning skulle undanröjas och att ett belopp som motsvarade det avräknade beloppet skulle utbetalas till konkursboet. Sedan tingsrätten

bifallit konkursboets yrkanden och hovrätten därefter fastställt kronofogdemyndighetens beslut har konkursboet i Högsta domstolen yrkat att tingsrättens beslut skall fastställas.

Som grund för yrkandet har konkursboet åberopat att de fordringar mot M&M Garderobsinvest AB som utgjort underlag för kronofogdemyndighetens beslut har uppkommit efter konkursutbrottet. Konkursboet har gjort gällande att detta innebär att fordringarna inte får användas för avräkning på grund av bestämmelserna i 5 kap. 15 § jämfört med 5 kap. 1 § konkurslagen. Av bestämmelserna framgår att en förutsättning för att någon skall få använda en fordran mot en konkursgäldenär till kvittning i konkurs mot fordran som konkursgäldenären har mot honom är att borgenärens fordran har uppkommit före konkursbeslutet.

Skatteverket har häremot invänt att de inskränkningar som kan gälla vid kvittning i eller utom konkurs saknar betydelse vid avräkning enligt avräkningslagen. Under vilka omständigheter som kronofogdemyndigheten får underlåta avräkning framgår av 5 § avräkningslagen. Några sådana omständigheter föreligger emellertid inte.

När avräkningslagen infördes år 1985 innebar detta en utvidgning av det allmännas möjligheter att ta i anspråk återbetalningar av skatter och avgifter för betalning av fordringar som det allmänna har på den återbetalningsberättigade. I förarbetena anfördes att det avräkningssystem som lagen bygger på inte skulle förväxlas med det allmänna kvittningsförfarandet och att det delvis hade andra rättsverkningar än kvittning (prop. 1984/85:108 s. 19). När det gäller avräkningsförfarandets förhållande till reglerna om

kvittning i konkurs (jfr 1 kap. 6 § konkurslagen) sades (se Ds Fi 1983:24 s. 30, med hänvisning till bl.a. RÅ 1964 ref. 42, samt a. prop. s. 47, 66 och 74) att avräkning skall ske även om gäldenären är försatt i konkurs.

Frågan om en fordran som det allmänna har mot en återbetalningsberättigad konkursgäldenär uppkommit före eller efter konkursutbrottet saknar mot den angivna bakgrunden betydelse för om fordran skall läggas till grund för avräkning enligt avräkningslagen. Då det såsom målet här föreligger till bedömning också saknas förutsättningar att underlåta avräkning med stöd av 5 § avräkningslagen skall konkursboets överklagande avslås.

I avgörandet har deltagit: justitieråden Svensson, Regner, Victor (referent),
Lindeblad och Nyström
Föredragande revisionssekreterare: Thornefors